

Kwaliteit van zorg niet gebaat bij meer wetgeving.

Verscherpte wetgeving biedt geen garantie voor kwaliteit en transparantie in de zorg. Uitbreiding van het wettelijk kader leidt tot meer bureaucratie en drukt daarmee de professionele verantwoordelijkheid van beroepsbeoefenaren voor kwaliteit de kop in. Dat betoogt hoogleraar gezondheidsrecht Johan Legemaate in het novembernummer van Skipr-magazine.

Advies 'Verantwoordelijkheid nemen voor kwaliteit'

Naar aanleiding van de affaire rond de slecht functionerende neuroloog Jansen Steur van het Medisch Spectrum Twente (MST) bracht Legemaate in juli advies uit aan minister Klink van Volksgezondheid. Op basis van het advies "Verantwoordelijkheid nemen voor kwaliteit" besloot Klink dat het wettelijk mogelijk wordt om een arts tijdelijk te schorsen, direct nadat er een klacht is ingediend.

Legemaate juicht explicitering van de verantwoordelijkheid voor de kwaliteit van de zorg toe. Naar zijn idee is dit punt in de Kwaliteitswet uit 1996 Kwaliteitswet onvoldoende concreet ingevuld. "Op dat moment hadden de besturen van de onder de wet vallende zorginstellingen en hun brancheorganisaties zich de vraag moeten stellen welke instrumenten er nodig zijn om invulling te geven aan de nieuwe wettelijke verantwoordelijkheid?", aldus Legemaate in Skipr-magazine. "De Kwaliteitswet zorginstellingen is door veel instellingen voor kennisgeving aangenomen. Men heeft zich niet, of onvoldoende, rekenschap gegeven van de onvermijdelijke implicaties van deze wet."

Partners in crime

Door het uitblijven van concrete bestuurlijke stappen is er volgens Legemaate een leemte ontstaan die is opgevuld door de medisch specialisten. Het probleem is echter dat de kwaliteitssystemen van de medisch specialisten niet of nauwelijks verbonden zijn met het kwaliteitssysteem van het ziekenhuis. Toch is het volgens Legemaate onjuist om de machtspositie van de medisch specialisten als voornaamste struikelblok voor een effectief kwaliteitsbeleid aan te wijzen. Het oordeel van de RVZ http://www.rvz.net/cgi-bin/adv.pl?advi_relID=137&chap_relID=7&last=1&stat= is volgens Legemaate dan ook "onjuist of op zijn minst onvolledig": "De ziekenhuisbesturen en de medisch specialisten staan niet tot elkaar in relatie als slachtoffer en dader, maar zijn waar het gaat om tekortschietende kwaliteit en veiligheid partners in crime."

Negatieve effecten

Nieuwe maatregelen moeten wat Legemaate betreft beide partijen aanspreken op hun verantwoordelijkheden. Aanscherping en uitbreiding van de wetgeving biedt in dit opzicht geen soelaas. Legemaate wijst in dit verband nadrukkelijk op negatieve neveneffecten als "een toename van formele en bureaucratische verhoudingen en top down arrangementen".

Verantwoordingsplicht

Legemaate ziet meer in een verduidelijking van de verantwoordingsplicht van beroepsbeoefenaren. "Lange tijd is deze verantwoordingsplicht ten onrechte afgeweerd, met een beroep op de professionele autonomie", aldus Legemaate. "Maar het behoort juist tot de professionele verantwoordelijkheid van beroepsbeoefenaren om zich toetsbaar op te stellen". Niet de wetgever, maar stakeholders als patiëntenorganisaties, branche- en beroepsverenigingen en wetenschappelijke verenigingen moeten zich volgens Legemaate sterk maken voor een heldere invulling van deze verantwoordingsplicht.

Skipr magazine: abonneren of exemplaar bestellen

Bron: <http://www.skipr.nl/actueel/kwaliteit-van-zorg-niet-gebaat-bij-meer-wetgeving-41657.html>

www.sin-nl.org